

Літо

Григорій Чубай

Двоє несамовито, двоє задихано
Завчили одне одного напам'ять,
Як хрестоматійні вірші
І, навіть, пісок та трава тепер безсилі
Створити їм ілюзії таємності
І не можуть врятувати їх

Двоє несамовитих жаркого полудня
Мовчки сидять у кімнаті
Думають про Єдиного,
Хто міг би їм принести порятунку
Думають про сніг
Який міг би їх надовго закидати

Чути знадвору шелест піску
Чути знадвору шелест трави
Чути знадвору голос продавця морозива
Чути знадвору шелест піску